

TÜRKÇENİN SORUNLARI

Prof. Dr. Şükrü AKALIN

Ana dilimiz Türkçe, yeryüzünün en eski ve en geniş coğrafya parçasında konuşulan gelişmiş, zengin bir kültür, bilim ve sanat dilidir. Türkçe en eski, en köklü dillerdendir diyoruz; çünkü bugünkü dillerin çoğu ortada yokken, hatta bugünkü bazı dillerin ataları sayılan diller bile ortada yokken Türkçe vardı.

Türkçe en geniş coğrafya parçasında konuşuluyor diyoruz; çünkü bugün artık Türk dili sadece Anadolu'da ve Balkanlarda değil, sadece Türkistan'da ve Sibirya'da değil; çalışmak amacıyla Avrupa'ya, Amerika'ya, Avustralya'ya giden vatandaşlarımız sayesinde dünyanın dört bucağında konuşuluyor. Türkçenin lehçeleri dediğimiz çeşitli kolları Balkanlardan Uzak Doğu'ya kadar geniş coğrafyada yazı ve konuşma dili olarak kullanılıyor. Bütün bu kollara Türk dili ailesi adını veriyoruz.

Türkçe, bugün Türk dil ailesinin en fazla konuşucuya sahip kollarından biridir. Yaklaşık 70 milyon kişinin konuştuğu Türkiye Türkçesi, sadece Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde değil, diğer bölgelerde de konuşulan ve yazılan dillerdendir. 1980'lerin ortalarında UNESCO hazırladığı bir raporda, Türkçenin konuşucu bakımından dünyanın beşinci büyük dili olduğunu açıklamıştı. Hiç kuşkusuz, bu raporu hazırlayanlar Türk dilinin bütün kollarını, yani dil ve lehçelerini, bir bütün olarak kabul ederek bu sonuca ulaşmışlardı. Kesin nüfus sayımı sonuçlarına dayanmasa da Türk dilinin çeşitli kollarını konuşan 200 milyonu aşkın insan bulunduğu sanılmaktadır. Ancak UNESCO, daha sonraki yıllarda hazırladığı raporlarda Türk dil ailesini bir bütün kabul etmeyerek, her Türk lehçesini sıralamada ayrı ayrı değerlendirdi. Böylece Türk dilinin sıralamadaki yeri değişti. Bu durum gerçeği değiştiremez. Yaklaşık 12 milyon km² lik bir alanda, Türk dilinin birbirine uzak veya yakın lehçeleri konuşulmakta, yazı dili olarak kullanılmaktadır. Bunlar içerisinde Türkiye Türkçesi, güncel birtakım sorunlarına karşılık; kültür, sanat, edebiyat ve bilim dilidir.

Herhangi bir dilde yazılmış bir romanın Türkçeye çevirisi yapılabiliyorsa, felsefe eserleri Türkçeye çevrilebiliyorsa, Türk yazarlarının eserleri yabancı dillere çevrilebiliyorsa; Türkçe bir kültür, sanat ve edebiyat dilidir. Bilim eserlerinin yazılabildiği, çevrilebildiği, yeni terimlerin türetilbildiği ve her aşamada öğretimin yapılabildiği Türkçe, bir bilim dilidir. Türkçenin bilim dili olmadığı, olamayacağı konusundaki sözler bir iddiadan öte gidemez.

Türkçe gelişmiş bir dildir diyoruz; çünkü Türkçenin söz varlığı bugün 75.000'e ulaştı. Türk Dil Kurumunun 1945'te çıkardığı birinci baskı Türkçe Sözlük'te 20.000 civarında söz vardı. 1998'de çıkan Türkçe Sözlük'te ise 75.000 söz var.

Türkçe, kavramlar yönünden son derece zengindir:Akrabalık ilişkilerimize verdiğimiz önemin sonucu akrabalık ile ilgili sözler başka hiçbir dilde görülemeyecek kadar fazladır, zengindir. Pek çok dilde bırakınız baldız, görümce, elti gibi sözlerin karşılıklarını, teyze ile halayı ayırt edecek sözler bile yoktur. Renk adlarımız, renklerin en küçük ayrıntısına kadar tonlarını verecek şekilde zengindir: Yavru ağzı, gül kuruğu, gök mavisi...

Peki bu zengin söz varlığından yararlanabiliyor muyuz ?

Yararlandığımız söylenemez...

Türkçe Sözlük'ün son baskısında madde başı olarak 75.000 söz var dedim. Ne yazık ki bu söz varlığından yeterince yararlanmıyoruz. Her toplumda gündelik hayatta kullanılan söz sayısı, o dilin genel söz varlığına göre düşüktür. Ancak, yapılan araştırmalara göre Türkiye'de bu oran çok daha düşük. Sokaktaki insanın söz varlığı elbette onun dünyasına göre olacaktır. Ama kitle iletişim araçlarının söz varlığı daha geniş olmalıdır. Birkaç yüz sözle, en fazla beş yüz altı yüz sözle, haber programları, hatta diziler çekiliyor.

Sözlük kullanma alışkanlığımız da tam olarak gelişmemiş. Sözlere kendimize göre anlamlar yükleyip kullanıyoruz. Bu durum, yalnızca yabancı kaynaklı sözleri değil, Türkçe kökenli sözleri de birbirine karıştırıp yanlış kullanmamıza yol açıyor. Söz gelişi gözaltına almak ile gözlem altına almak sözleri yerli yerinde kullanılamıyor. Bu yanlış kitle iletişim araçları yapınca, yanlış kullanım toplumda hızla yayılıyor. Sözleri yerli yerinde bilerek kullanmak gerekir, anlamı bilinmeyen sözler için mutlaka sözlüğe başvurulmalıdır. Bunun eğitimi ilkokuldan başlayarak yapılmalı. Zaten bu işin temeli de eğitimidir. Okullarımızda Türkçe eğitimi gözden geçirilmeli ve bilişim teknolojilerinden de yararlanılarak düzenlenmelidir. Bu konuda Millî Eğitim Bakanlığımıza büyük görevler düşmektedir.

Peki Türkçeyi doğru ve güzel olarak kullanıyor muyuz?

Ne yazık ki bu soru için de evet diyemeyeceğim...

Türkçenin kullanımıyla ilgili olarak yaşanan sorunların başında söyleyiş bozuklukları geliyor. Türkçe kökenli sözlerde söyleyiş bozukluğu fazla görülüyor, ama yabancı kaynaklı alıntı sözlerde söyleyiş bozukluğuna sık rastlıyoruz. Bu yanlışlardan kurtulmak için kullandığımız sözün doğru söyleyişini bilmemiz gerekir. Dilimizde karşılığı bulunan sözlerin Türkçesini kullanmak da bu yanlışlardan kurtulmamızı sağlar. Dilimizde karşılığı olmayan sözleri de kullanırken Türkçede kabul görmüş ve yaygınlaşmış şekilleriyle kullanmalıyız: hâkem değil hakem; râkip değil rakip demeliyiz. Bu yanlışları radyo televizyon sunucuları yapınca yanlışlar hızla yayılıyor.

Türk Dil Kurumunun yayımladığı Türkçe Sözlük'ün 1998 yılında yapılan 9. baskısında bu tür sözlerin söylenişi de verilmiştir. Uzun söylenmesi gereken ünlüler, ince söylenmesi gereken ünlüler belirtilmiştir. Radyo ve televizyon sunucularına, spikerlerine bu konuda büyük görev düşüyor. Sunucular ve spikerler, sözleri doğru biçimlerde söylerlerse, doğru biçimler toplumda daha hızlı olarak yayılır. Özel radyo ve televizyonların yayına başladığı ilk günlerdeki görüntü yavaş yavaş kayboluyor. Artık, spikerler ve sunucular daha özenli konuşuyorlar. Yanlışlardan kaçınıyorlar. Ancak, bu demek değildir ki kitle iletişim araçlarında Türkçe tamamen yanlışsız kullanılıyor. Türkçeyi doğru ve güzel kullanma konusunda duyarlı davrananlar çoğalmaya başladı. Önemli olan bu duyarlılığın, bu bilincin uyanmasıdır.

Günümüz Türkçesinin en önemli sorunu, yabancı dillerin, özellikle de İngilizcenin, Türkçeyi olumsuz olarak etkilemesi. İkinci Dünya Savaşı sonrası Amerikan ve İngiliz kültürleri bütün dünya dillerini etkilemeye başlamıştı. Türkiye'de İngilizce ile öğretime

başlandığı 1950'lerde Anglo-Sakson kültürünün yoğun etkisi de kendisini hissettirdi. İngilizce sadece Türkçeyi değil, başka dilleri de etkiliyordu. Fransızlar dillerini korumak amacıyla yasa bile çıkardılar. Yabancı dil öğrenme düşüncesi, zamanla yabancı dille öğretime dönüştü ve yaygınlaştı. Çocuklarımıza yabancı dil öğretilim. Hatta çocuklarımız bir değil birkaç yabancı dil bilsinler. Ama yabancı dille öğretim, yanlış bir yol. Yabancı dili yabancı dil dersinde öğretilim. Matematigi, fiziği, kimyayı gençlerimiz ana dillerinde Türkçe olarak öğrensin. İngiliz-Amerikan kültürünün etkisi sadece dilde değil, pek çok alanda kendisini gösterdi. Beslenme alışkanlıklarımızdan, giyime, müziğe kadar pek çok alanda bir etkilenme söz konusu. Ancak, en fazla dikkati çeken de dildeki etkilenme oluyor. Dilimizi olduğu kadar, diğer ulusal değerlerimizi de yaşatmak zorundayız.

Özenti ile dilimize yabancı sözlerin girişi de arttı. Türkçesi varken yabancı kaynaklı sözleri kullanmak özentiden başka bir şey değildir. Dilimizde karşılığı bulunmayan sözler için de karşılık türetmek gerekir. Türk Dil Kurumu öteden beri bu çalışmayı yürütüyor. Bugün kullandığımız pek çok sözü bu çalışmalara borçluyuz.

Yabancı dillerin etkisinin artması, Türkçenin söz varlığını, söz dizimi özelliklerini olumsuz yönde etkiliyor. Divan Oteli demek dururken Hotel Divan, Marmara Oteli demek dururken The Marmara demek, Türkçenin söz dizimi özelliklerini zorlamaktır. Son zamanlarda bir de çeviri yoluyla anlatım türü ortaya çıktı. Sözler Türkçe, ama anlatım kalıbı yabancı kaynaklı... Doğru olmayan bu kullanışlar da yaygınlaşıyor: Çay içmek, kahve içmek yerine çay almak, kahve almak; özür dilerim yerine üzgünüm gibi kullanışlar bunlara sadece birkaç örnek. Türkçenin yapısına ve mantığına aykırı bu yanlışlardan kurtulmamız gerekiyor. Türkçemize son yıllarda Batı dillerinden, özellikle de İngilizceden, bir söz akını olduğu gerçektir. Sözlerin bir bölümü teknolojiyle birlikte geldi. Yeni bulunan ve yeni üretilen aletler, ülkemize gelirken adını da birlikte getirdi: air-conditioner, disket, faks, kamera, kompakt disk, monitör, printer, radyo, televizyon, tubeless, video, walkman... Dilimizin doğal gelişmesi içerisinde bu aletlerin çok az bir kısmına karşılık bulunabilmişti: buzdolabı, bilgisayar, derin dondurucu vb... Buna karşılık yabancı kaynaklı sözlerin dilimize girişi her geçen gün biraz daha artıyordu. Yeni bulunan ve üretilen aletlerin adları girmekle kalmadı, bu aletlerin çeşitli özellikleri, parçaları, kullanıcıları ile ilgili sözler de dilimize girmeye başladı, hatta bu sözlerden fiiller türetildi: air-conditioned araba, kaset, diskjokey (kısaltılması de je olarak değil, İngilizcedeki biçimiyle söylendi: dicey), videojokey (ve je değil, vicey biçiminde söylendi), fakslamak, hardware, software, zapping, zaplamak, zoomlamak... Kısa bir süre içerisinde yabancı kaynaklı söz kullanmak bir özenti halini aldı. Günlük hayatta, çarşıda, pazarda, radyoda, televizyonda, basında, okulda, sporda kısacası her yerde yabancı kaynaklı sözler artık bilinçsizce kullanılır oldu.

Bu olumsuz duruma karşılık, daha önce söylediğim gibi toplumda Türkçe bilincini uyandırmak ve canlı tutmak zorundayız.

Dilimizin zenginleştirilmesi konusunda Türk Dil Kurumu geçmişte olduğu gibi bugün de üzerine düşen görevi yapacaktır. Dilimize girmekte olan yabancı kaynaklı sözlere karşılıklar bulunması, Türkçeyi geliştiren ve zenginleştiren çalışmalardan biridir. Kültürler arası ilişkiler dillerin birbirlerinden etkilenmesi gerçeğini ortaya çıkarmıştır. Mesafelerin ortadan kalktığı toplumların birbirine yaklaştığı çağımızda, bu etkilenme daha büyük

boyutlarda olmaktadır. Bu kelimelere Türkçenin kaynaklarından yararlanılarak karşılıklar bulmak ve Türkçe kökenli sözleri kullanmak, bir yandan dilimizin gelişmesine katkıda bulunulurken diğer yandan da teknolojiyen, bilimden, ana dilimiz aracılığıyla yararlanmamız sağlanmaktadır.

Türk Dil Kurumu olarak , Atatürk'ün "Ülkesini, yüksek istiklâlini korumasını bilen Türk milleti dilini de yabancı diller boyunduruğundan kurtarmalıdır." sözünü kendimize ilke edinerek, dilimizi yabancı dillerin boyunduruğundan kurtarma mücadelesini veriyoruz. Türk Dil Kurumu olarak, öteden beri yabancı kaynaklı sözlere karşılıklar buluyor, bu karşılıkları Türk Dili dergisinde yayımlıyoruz. Bu karşılıklara birkaç örnek vermek istiyorum: Anchorman karşılığında ana haber sunucusu; arboretum karşılığında ağaç parkı; viyadük için köprü yol; eskort için koruma aracı; fac-similé için belgegeçer, onun kısaltılmış şekli olan faks için ise belgeç; reyting için değerlen-dirme; rantie için getirimci; avans karşılığında öndelik; boarding card için uçuş kartı vb...

Bu sözler kitap haline de getirilmiştir. Yabancı Kelimelere Karşılıklar adındaki kitabın birinci cildi 1995'te, ikinci cildi ise 1998'de yayımlandı. Bu kitapların yayımlanmasından sonra önerilen karşılıklarla birlikte yeni baskısı önümüzdeki ay içerisinde yapılacaktır. Ancak önemli olan, bu sözlerin kamuoyunca benimsenmesi, dilimizin söz varlığı içerisine girmesidir. Burada topluma, özellikle aydın kesime, sanatçılara, yazarlara düşen görevler var. Türk Dil Kurumunun yabancı kaynaklı sözlere bulduğu karşılıkları yazarlarımız sanatçılarımız, sunucularımız benimser ve kullanırsa, bu sözler toplumda hızla yaygınlaşacaktır. Toplumun benimsediği bir söz artık dilin malı olmuş demektir.

Çalışmalarımız, terimlerin Türkçeleşmesini de içermektedir. Terimlerin Türkçeleştirilmesi demek, Türkçe terimlerle bilim yapmak anlamına gelir. Bu da bir bilim dili olan Türkçenin daha da gelişmesini güçlenmesini sağlayacaktır. Türk Dil Kurumu olarak mühendislik bilim dallarındaki terimlerin Türkçeleştirilmesi ve bütün mühendislik fakültelerinde ortak terimlerle öğretim yapılması konusunda Mühendislik Dekanları Konseyi ile iş birliği içerisinde çalışma yapmaya da başladık. Bu amaçla 26 Nisan 2002 günü Türk Dil Kurumunda düzenlediğimiz Mühendislik Terimleri Bilgi Şölenine üniversitemizden yüze yakın bilim adamı tartışmacı olarak katıldı. Bu toplantının sonucunda çalışma grupları oluşturuldu. Her bilim dalında bu tür çalışmalar yapılması, Türkçeyi bilim dili olarak daha da geliştirecektir.

Türkçedeki yabancı öğelerin artmasından, kitle iletişim araçlarında Türkçenin bozuk ve kulak tırmalayıcı bir biçimde kullanılmasından bizler de rahatsızız. Aslında aklı başında herkes, Türkçedeki bu yabancılaşmadan rahatsız.

Dildeki yabancılaşmanın bir başka boyutu, iş yerlerine yabancı adlar verilmesi. Bu eğilim ne yazık ki gittikçe yaygınlaştı ve sokaklarımızın, caddelerimizin görüntülerini bozdu. Sokaklarımız bize tanıdık gelmiyor artık... Büyük alışveriş merkezlerinin, büyük mağazaların yabancı adlar kullanmasından sonra mahalle bakkalının, mahalle kasabının da bu akıma kapılarak iş yerine yabancı adlar vermesi, bana kendisini ördek sanarak göle dalan civciv masalını anımsattı. Rainbow Kasabı, Groseri Market, Coiffeur Angle gibi sizin de sokaklarımızda, caddelerimizde göreceğiniz yüzlerce ad, yabancılaşmanın, kendini

inkârın örnekleridir. Bir kasabın dükkânına rainbow adını vermesi kadar gülünç, gülünç olduğu kadar da düşündürücü, kahredici başka bir şey yoktur. Bunlar yabancı firmaların temsilciliğini yapanlar, bayii olanlar değildir. Ancak, bu akımın özellikle yabancı firmaların temsilcilikleriyle başladığını da belirtmem gerekir. Son zamanlarda Türkçe veya Türkçeleşmiş adlar iş yerlerinde kullanılırken gelenekleşmiş Türk imlâsı yerine yabancı imlâsıyla yazma eğilimi dikkat çekiyor: Efendy, Hotel Taxim, Eskidji, Laila, Wishne Bar, Neshe, Kitapchi, Yemish, Kebabchi, Derichi... gibi iş yeri adları, Osmanlı Devletinin son günlerindeki işgal dönemi İstanbul'unu anımsatıyor. Böyle bir şey olabilir mi ? Bunları hangi düşünce ile yapıyorlar anlamak mümkün değil. Bu, Türkçeyi bir İngiliz gibi, bir Amerikalı gibi yazmaktan başka bir şey değildir. Alfabemizdeki Ş, Ç harflerini bizzat Atatürk'ün başkanlığını yaptığı bir kurul belirlemiştir. Bu iş yerleri Atatürk'ün Yazı Devrimine ve 1353 sayılı Alfabe Yasasına aykırı hareket etmektedirler. Atatürk'ün Yazı Devrimine saygısızlık olarak adlandırılması gereken bu davranışı yapanlar uyarılmalıdır. Ülkemizin mağazalarının, kuruluşlarının adlarının Türkçe olması ve Türk alfabesiyle yazılması esas olmalıdır.

Bunları önlemenin yolu, öncelikle toplumda Türkçe bilincinin uyandırılmasından geçmektedir. Ancak, özellikle iş yeri adlarındaki yabancılaşma karşısında yerel yönetimler etkili olabilir. İş yeri açılışı için ruhsat başvurusu sırasında, iş yerine yabancı ad vermek isteyenlere belediyeler izin vermeyebilir. Türk Dil Kurumu olarak, bu konuda daha kalıcı ve etkili bir yasal düzenleme için girişimde de bulduk.

Dilin söz varlığının zenginleştirilmesi, bütün bilim dallarında öğrenim ve araştırmanın sürdürülmesi için dile terimlerin kazandırılması, dildeki gereksiz yabancı öğelerin ayıklanması gereklidir. Bunlar yapıldığında dilde iyileştirme, daha doğru bir söyleyişle, gelişme, zenginleşme yaşanır.

Bilimde, teknolojiye yaşanan gelişmeler dile de yansır. Yeni kavramlara, yeni ürünlere dilimizin kaynaklarından yararlanarak karşılık bulmamız gerekir. Türkçe söz köklerinden işlek eklerle yapılan yeni türetmelerle dilin söz varlığı zenginleştirildiği gibi, aynı yolla dile kazandırılacak terimlerle Türkçenin bilim dili olarak gelişmesine katkıda bulunmuş olacağız. Bu yapılmadığı takdirde yabancı sözler, yabancı terimler dile girer. Dildeki gereksiz yabancı öğelerin ayıklanması da gereklidir. Birer özentî alıntısı niteliğinde olan show, konsensus, transformasyon, efor gibi sözler Türkçede karşılıkları olmasına rağmen kullanılmaktadır. Öncelikle bu özentî alıntılarının ayıklanması gerekir. Geçmişte de Türkçeye Arapçadan, Farsçadan özentî alıntıları girmişti: Türkçede güneş varken Arapçadan şems, Farsçadan hurşid, afitab sözlerinin girmesi gibi. Üstelik bazı alıntı sözler, dildeki birkaç sözün yerine kullanılmakta, dilde yoksullaşmaya yol açılmaktadır. Türkçede değişim, dönüşüm, kabuk değiştirme gibi ince anlam özelliklerine sahip sözlerimiz varken bunların yerine kullanılan transformasyon dilde yabancılaşmanın yanı sıra söz varlığında yoksullaşmaya da yol açıyor. Üstelik bu sözü kimileri transformeyşin, kimileri de transformasyon diye söyleyerek ayrılıklar da yaratıyorlar.

Türkçenin şu andaki en önemli sorunu, dildeki yabancı öğelerin artmasıdır. Her dilde yabancı kökenli söz vardır. Hiçbir dil saf değildir. Türkçe de pek çok dile söz vermiş, pek çok dilden söz almıştır. Türkçenin İngilizceye verdiği sözler de vardır. Bunlardan en

ilgi çekici olanı son zamanlarda dilimize giren kiosk'tur. Bu söz Türkçeden İngilizceye geçen köşk sözüdür. İngilizcede kiosk biçimine dönüşmüş ve bizim sözümüz bu defa farklı bir anlamda karşımıza çıkmıştır. Dildeki yabancı sözlerin bir ölçüsü olmalıdır. Bu ölçü dilin kimliğini bozacak derecede olmamalıdır. Dil gerek duyduğu sözleri, karşılık bulunmaması durumunda yabancı dillerden aynen veya ses değişikliğine uğratarak alır.

En kötüsü dilin söz dizimi özelliklerinin yabancılaşması, yabancı eklerin dile girmesi, dilin mantığına aykırı kullanışların yaygınlaşmasıdır. Türkçede çokluk eki -lar, -ler varken, İngilizcedeki çokluk eki 's'nin kullanılması, Türkçede -nın, -nin eki varken İngilizcedeki 's ekinin kullanılması, üzerinde dikkatle durulması gereken konudur. İnternette gördüğüm bir ağ sayfasının adresinde 'okuls' sözü vardı. Sayfanın hazırlayıcısına bu sözdeki s'nin anlamını sorduğumda bana verdiği yanıtta, sözün okullar anlamına geldiğini ve İngilizcedeki çokluk ekini ilgi çeksün diye kullandıklarını söylüyordu. Türkçede 'article' olmamasına rağmen, bir otelin adında 'the' biçimini kullanması dile yabancı sözlerin girmesinden daha tehlikelidir. Bunlar dilde olmayan, dilin yapısına uymayan biçimlerin dile sokulmasıdır. Bu, kan grubu B olan bir kişiye A grubundan kan vermek gibi bir şeydir.

Dilimizi bekleyen tehlikeye gelince... Üçüncü binyılın henüz başlarındayız... İnsanlığı yeni binyılda nelerin beklediği, geleceğin dünyasının nasıl olacağı, bilimde hangi noktalara ulaşılacağı gibi çeşitli konularda bilim adamları öngörülerde bulunuyorlar. Bu öngörülerden biri de yeryüzündeki dillerle ilgili. Yeni binyılın daha ilk yüzyılı sona ermeden yeryüzündeki pek çok dilin yok olacağı öngörüsünde bulunuluyor. Ürpertici bir öngörü... Bir dilin yok olması demek, bir kültürün, dahası bir ulusun yok olması demektir. Dilini kaybeden bir ulusun bireylerinde genlerin birkaç kuşak daha yaşayacağı, ulusların biyolojik olarak varlıklarını sürdürebileceği ileri sürülebilir. Ulusu oluşturan en önemli öge dil olduğuna göre dili yeryüzünden silinmiş bir ulusun varlığının da silinmiş olacağı bir gerçektir. Geçmişte bu durumun örnekleri vardır. Ancak, Türkçe için böyle bir tehlike söz konusu değildir. Türk ulusu diline sahip çıktıktan sonra, karamsar olmamak gerekir. Bu bilinç uyandıktan sonra Türkçemizin geleceği konusunda endişeye yer yoktur. Üçüncü binyılda Türkçemizi aydınlık günlerin beklediğine inanıyorum.

Ülkemizde Türkçe ile ilgili tek resmî kurum Türk Dil Kurumudur. İmlâ kılavuzları, sözlükler, dil bilgisi kitapları hazırlama görevi yasa ile Türk Dil Kurumuna verilmiştir. Ancak, bu işi yapan bir kurum var diyerek herkesin bir kenara çekilmesi, Türkçenin katledilmesine seyirci kalması mümkün değildir. Türkçe hepimizin en kutsal varlığıdır. Türkçe bizim kimliğimizdir, adımızdır, soyadımızdır, türkümüzdür, şarkımızdır, sevgimizdir. Şairin dediği gibi Türkçe, ses bayrağımızdır. Bayrağımızı koruduğumuz gibi dilimizi de korumalıyız. Biz bu dilimizi atalarımızdan miras aldığımız kadar, gelecek kuşaklardan da ödünç aldık. Ele ele verelim, dilimize sahip çıkalım. Gelecek kuşaklara Türk'e yakışır bir Türkçe bırakalım.